

lov for Postvæsenet. Der kræves det nemlig, at de Beløb, som skulle bevilges ved de aarlige Finanslove skulle angaa forøgede Kontorudgifter foranledigede ved Forandringer i Postgangen eller andre Forhold, hvortil der ikke har kunnet tages Hensyn ved Fastsættelsen af ovenførte Godtgørelser for Kontorhold. Da der ikke foreligger denne Art af Overskridelser, men Manden simpelthen ikke har kunnet faa Kontorholdsgodtgørelsen til at slaa til, har Udvalget ment, at det vilde være for farligt og for konsekvensrigt, om man indlod sig paa at dække Overskridelsen, idet der meget let kunde fremkomme Tilfælde af tilsvarende Art ved en stor Mængde Posthuse. Dertil kommer, at der er nogen Usikkerhed over Motiveringen, idet det bl. a. er paaberaabt, at Udgiften til Opvarmning er stegen i Horsens, men det fremgaar af Kontorholdsloven, at Opvarmning gaar ikke ind under det, som skal udredes af Kontorholdsgodtgørelsen. Dette tilsammen har medført, at Udvalget ikke har ment at kunne gaa med til denne Udgift.

Derefter følger en mindre Understøttelse paa 200 Kr. til Enken efter Plantør ved Nystrup Plantage, Bruhn, Ane Kirstine Bruhn, og 50 Kr. for hvert af hendes Børn til det fyldte 15 Aar, det er tilstaaet efter de almindelige Regler.

Ændringsforslag Nr. 9 angaar Medhjælp til Forligsmanden i Arbejdsstridigheder. Det har vist sig, at den betydelige Virksomhed, som i de senere Aar er udfoldet af denne Embedsmand, har medført større Kontorholdsudgifter end beregnet, saa at det er nødvendigt nu at dække et Beløb af 1,095 Kr. 10 Ø. Ændringsforslag Nr. 11 er det af det radikale Mindretal stillede Ændringsforslag. Det vedrører Blomster- og Driverihaverne ved Rosenborg Slot og har for øvrigt et Formaal, som ligger udenfor det rent finansielle. Det gaar ud paa en Nedsættelse af Beløbet med 100 Kr. Jeg skal ganske overlade til Forslagsstillerne nærmere at udtale sig om denne Sag.

Ændringsforslag Nr. 14 drejer sig om en Anmærkning, som ønskes optagen under Justitsministeriets Budget, den lyder saaledes: „Som Tilskud til en Læge i Sønderho vil der kunne tilstaaes Sønderho

Huslægeforening et Statstilskud af 500 Kr. aarlig paa Betingelse af, at der af vedkommende Amts- og Sognekommune tilsammen ydes et mindst lige saa stort aarligt Tilskud.“ Sagen forholder sig saaledes, at Sønderho har haft Vanskelighed ved at holde en Læge. Den Læge, som hidtil har været der, er dragen bort, og de kunne kun faa en ny Læge ved at gaa 1,000 Kr. højere end det, Sønderho Lægeforening hidtil har maattet betale som Tilskud til Lægen, og man har ansøgt om disse 1,000 Kr. Forslaget gaar ud paa for Statens Vedkommende kun at give 500 Kr. og at gøre dette afhængigt af, at Amt og Kommune give et tilsvarende Tilskud.

Under Nr. 15 er der et Ændringsforslag angaaende Indretning af et Kedel- og Maskinanlæg til Fremstilling af elektrisk Belysning paa Sindssygehospitalet ved Aarhus. Dette Forhold er blevet ordnet saaledes, at man har sluttet Overenskomst med Firmaet S. Frichs Efterfølgere i Aarhus om at indrette det paagældende Kedel- og Maskinanlæg, hvorefter Staten saa skulde betale en Afgift til dette Firma. Imidlertid ønsker Finansudvalget at udtale, at man ikke finder det hensigtsmæssigt eller heldigt, at Anlæg af denne Art udføres saaledes, thi heri ligger i Virkeligheden, at det er en privat Mand, som staar i Forskud med Kapital, og at Staten efterhaanden kommer til at betale den. Man finder det rigtigere, at Staten selv foretager et saadant Anlæg. Overfor de Bemærkninger, som ere komne frem under de Samraad, Udvalget har haft med den højtærede Justitsminister, er det ogsaa, tror jeg, blevet erkendt af den højtærede Minister, at dette sidste kunde være heldigt, og den højtærede Minister har søgt at imødekomme dette derved, at der er blevet knyttet til den oprindelig foreslaaede Anmærkning den Bestemmelse, at Sagen skal ordnes paa de Vilkaar, at Hospitalet betinger sig Ret til at udrede hele Anlægssummen, naar fornøden finansiell Hjælp dertil maatte erholdes mod en Reduktion, der nærmere aftales ved Kontraktens Afslutning. Naar Anmærkningen vedtages i denne Skikkelse, vil Ministeren have det i sin Magt, naar han finder Øjeblikket belejligt, at gennemføre, at Staten bliver Ejer af det paagældende Anlæg, og